

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

VITALI CIPILEAGA

---

de vorbă cu **emma**

Ediția a III-a

//bestseller

APROPIEREA

— Ești a mea.

— A ta!

Ai încercat vreodată să nu asculți de nimeni, să faci așa cum simți tu că este potrivit pentru tine și pentru omul de alături? Ai încercat vreodată să lași deoparte telefonul sau tableta, să mergi la magazinul de flori și să cumperi trei trandafiri albi? Așa, pur și simplu, pentru că sunt florile ei preferate. Pentru că o iubești. Să o săruți apoi cu dragoste. Oare ea îți va spune că o săruți bine sau rău? Sau pur și simplu va ține minte atingerea, pentru că o săruți tu. Ai încercat să nu-ți pese de lucruri în plus, false și nepotrivite, dar să ții cont de ce-și dorește celălalt? Să fiți doi oameni ai aceluiași întreg, numit relație.

Dacă da, prea bine, mai fă-o o dată. Dacă nu, ce te oprește? Indiferența ta? Obișnuința ei? Vezi bine, s-ar putea ca în scurt timp să nu ai decât motive de despărțire. Problema ta, a ei și a altor mii de oameni e că așteaptă să se întâmple inevitabilul. De ce să aștepti să meargă lucrurile prost, ca să faci ceva? De ce să aștepti să găsești motive pentru a-i oferi o floare? De ce să aștepti să vină prima la tine să te sărute dacă o poți face tu? Lasă naibii pe-o clipă telefonul,

fă un gest, două, mai multe. Fii alături. Ca să ai fericirea despre care tot citești prin cărți și privești în filme, trebuie să și acționezi. Să demonstrezi. Să nu dezamăgești. Vrei fericire? Oferă fericire. Vrei dragoste? Iubește. Vrei afecțiune? Fii grijuliu, fii omul ei, bărbatul ei bun. Să fie oare atât de complicat?

Nu căuta motive. Creează-le. Nu juca o fericire falsă. Începe să-l faci fericit pe omul drag. Trăiește din plin, iar dacă nu poți, recunoaște și pleacă. Dacă îți reușește, transformă fiecare zi într-un motiv de împlinire. Adaugă la cafea două prăjituri cu dulceață. La un sărut, încă trei. La o îmbrățișare, o floare. Pentru că totul e în mâinile tale. Pentru că doar fraierii pot ceda atunci când sunt atât de aproape de inima persoanei iubite. Și pentru că familiștii adevărați sau cei care țin la relație au parte de-o femeie împlinită și de-o casă plină cu căldură. Atunci și fericirea va fi sinceră și iubirea va fi reciprocă. Iar de lucruri banale ca motivele, vremea de afară etc. să-i pese altcuiva. Tu iubește și trăiește. Cu adevărat.

Am văzut mame fericite, cu zâmbetul pe buze. Am văzut mame îngrijorate pentru copiii lor. Am văzut mame care rupeau din pâinea lor ca să dea celui mic. Dar am văzut și mame cu țigara în gură, care-și aruncau frustrările de om neîmplinit asupra copiilor. Am văzut mame cu bilet de avion procurat, gata să plece departe pentru un viitor mai bun. Am văzut mame bătându-și copilul pentru o notă scăzută la școală. Am văzut mame indiferente, în timp ce băiatul sau fata lor se droga. *Și totuși, erau mame...*

Femeie care cândva a decis să nască un copil, fie că l-a așteptat sau nu. Din instinctul de mamă și din dragoste față de prunc, a avut grijă de el, l-a crescut cum știa mai bine. Dacă nu ea, atunci alții. A fost sau nu a fost prezentă atunci când a recitat prima poezie, i-a spus sau nu i-a spus înainte de culcare noapte bună, i-a fost alături sau se afla departe la prima sa victorie. *Și totuși, e mamă.*

Mamă care a făcut sacrificii, care poate a plâns noaptea la geam și a dat ultimii bani, doar să ajungă copilul ei cineva, undeva. Mamă care în loc să își ia un parfum mai scump a plătit orele de dans pentru fiica ei. Mamă care a prețuit fiecare clipă alături de copil, pentru că știa că va veni ziua

când acesta va pleca departe fără să știe dacă se va mai întoarce. Mamă care poate a interzis, a certat. *Și totuși, e mamă.*

Certăm mamele care și-au părăsit copiii de mici, dar nu certăm copiii care uită de mame când se fac mari. Copiii sunt copii și mamele sunt mame. Iar dacă mamele greșesc e pentru că așa stă în firea lor, să mai și greșească. Sau poate fiecare greșeală își găsește scuza în grija oarbă pentru copii. Copiii greșesc și ei, prea tineri și prea cruzi fiind. Tot aceiași copii își iubesc mamele, deși înțeleg acest lucru abia atunci când și ei devin părinți. Uneori își mai ceartă și mamele, în glumă sau cu ciuda unui alintat. Mamele însă nu trebuie certate. Mamele trebuie să fie iubite și acoperite cu recunoștința unor clipe ce trec dincolo de zilele unei copilării fericite.

Să ne iubim mamele. Sună straniu poate, neobișnuit să îndemni să îți iubești mama, dar astăzi dragostea față de cea mai scumpă ființă e altfel, e limitată, e trăită doar la comandă sau în termeni reduși de timp. Și pentru că nici timpul, nici limitele și niciun fel de comandă nu îți poate interzice să îți iubești mama, fă-o cu pioșenie și recunoștință!

Mamele

trebuie să fie iubite
și acoperite cu
recunoștința
unor clipe ce trec
dincolo de zilele
unei copilării
fericite.

Tu să mă iubești, omul meu.

Să-mi dai motive să te iubesc și eu, deși un motiv deja îl am: tu ești undeva. Să mă iubești așa cum știi tu, puternic și cu rafinament. Senin. Să mă iubești înainte să mă dezamăgească dragostea ta. Să mă iubești fericit, să mă strângi în brațe, să nu mă lași. Să-mi spui că iubirea există și ea e mai frumoasă dacă o trăiesc lângă tine. Firesc și în fiecare zi. Să mă iubești necondiționat, fără teama unei ultime clipe, fără nimic în plus. Să mă iubești.

Tu să mă dorești, omul meu.

Să mă înnebunești cu un sărut, să știu că sunt a ta. Să mă cucerești de fiecare dată, chiar dacă vei ști că nu plec de lângă tine. Să mă faci să uit de toate rănilor din trecut. Să îmi descoperi dorințele, să mi le împlinești, ca o plăcere a ta. Să mă dorești, să mă atingi, să mă placă. Să uităm în doi de lume și de prejudecăți. Să mă dorești așa cum sunt, cu machiaj sau fără, cu haine sau fără, rebelă sau cuminte. Să mă dorești.

Tu să mă susții, omul meu.

Să mă susții nu doar când ți-o voi cere. Să fii mereu aici, lângă mine. Să-mi ascuți întrebările și să nu fugi de teamă.

Să mă susții, știindu-mi trecutul. Să mă susții, gândindu-te la viitor. Să dai dovadă de bărbăție, de încrederea de care am atât de multă nevoie. Să mă faci să cred și să știu că tu poți fi jumătatea mea pe viață, tatăl copiilor mei, prieten bun. Să mă susții când nu mă vei înțelege. Când voi fi tristă. Să mă susții.

Tu să mă surprinzi, omul meu.

Să-mi scrii scrisori de dragoste, pe foaie. Să mă ții de mână într-o zi ploioasă. Să fii cald și bun. Să mă surprinzi cu o cafea dimineața și un sărut în amurg. Să mă surprinzi prin simplul fapt că vei fi alături când voi avea nevoie. Să mă provoci să fiu mai bună. Să-mi motivezi visurile și să mă încurajezi mereu. Să mă cucerești cu felul tău de a fi. Să te cuceresc cu felul meu de a-ți răspunde. Să mă surprinzi.

Și atunci, îți voi oferi de o mie de ori mai mult.

Toți alegă după relații perfecte, fără a ști cel puțin cum să înceapă una. Să iubească mult? Să se dedice total? Să facă sacrificii? Să lupte? Păi bine, nu există relații perfecte. Întotdeauna va fi ceva de aranjat ori cineva pe care să-l iubești mai mult. Greșeala pe care o fac toți e că se leagă de acest „mai mult” și transformă relația în reproș și nemulțumire. Iar unde este reproș, este și insuficiență de dragoste. Și unde nu e dragoste, nu e relație. Doi oameni care au decis într-o zi să trăiască împreună, care sunt de acord să doarmă în același pat și să mănânce același mic dejun ar trebui s-o înceapă mai simplu, mult mai simplu. Lucrurile bune le construiești în timp. Oamenii perfecți se modelează în timp.

Timpul îți demonstrează dacă vrei tu să te culci în fiecare noapte lângă același om și dacă vrei să te trezești în fiecare dimineață alături de el și în tot acest timp să te implici, să construiești, să ajuți, să cedezi uneori. Și aceasta să fie reciproc. Așa vă demonstrați unul altuia, indirect, că nu este un simplu flirt, nu e o aventură și nicidecum o dorință de a profita pentru câteva zile de un om. Așa ajungi să iubești omul de alături pentru că îți face cafeaua dimineața, pentru că îți spune noapte bună și nu o face din obligație, pentru că atunci când ai avut nevoie nu a dispărut, ci a stat alături

și te-a ajutat. Pentru că tu faci aceleași lucruri. Pentru că așa simți. Pentru că și tu iubești.

Ajungî în momentul în care, curpinzându-l pe la spate sau culcându-te la pieptul lui, înțelegi că fără omul acesta nu ai putea să fii tu. Că el îți completează lumea și cu el te simți în largul tău. Nu îți ia din libertate, dar nici nu te lasă să te gândești măcar că ai putea fi cu alții, prin felul său de a fi. Nu îți reproșează multe, ci îți explică. Nu te place așa, pur și simplu, ci te iubește cu adevărat. Trăiești alături de el, cu vesela și hainele spălate, cu obiceiurile și mofturile personale. Și atunci apar gândurile că anume cu omul acesta ai putea trăi o viață, cu el ai putea avea o familie și copii pe care să-i creșteți. Că alături de el ai vrea să îmbătrânești. În tot acest timp, cei care își vor planifica fiecare secundă trăită împreună și vor comenta fiecare clipă petrecută vor rămâne blocați în nedumerire: cel de alături este sau nu este omul meu?

Tu deja vei ști cine este omul tău și acel om de asemenea va ști. Veți fi fericiți în felul vostru. Vă veți vorbi ca doi buni prieteni, ajutându-vă, nefiindu-vă teamă să dați sfaturi ori să fiți uneori critici. Vă veți juca ca doi copii și nu veți uita că fiecare dintre voi în suflet încă este un copil. Bărbații se comportă uneori ca niște copii și femeile la fel. E ceva ce nu poți schimba. Veți trăi frumos viața ca doi soți, care se cunosc de ceva vreme și tot de atâta timp aduc mereu proșpețime în relația lor. Care se respectă, dar nu au uitat nici de nebunia unei iubiri adolescente, cu nopți de dragoste nedormite. Vă veți înțelege și mirați veți fi uneori cum de ghiciți ce vrea să facă celălalt sau să spună. Și nu va fi deprimare, ci înțelegere. Și vă veți iubi. Cum? Nu știu. Pentru

că fiecare iubește în felul său. Trebuie doar să știți că felul vostru va fi cel mai special, cel mai bun și cel mai îndrăzneț. Iubiți-vă, iubiți-vă frumos și fără a vă face singuri probleme. Doar așa cel puțin veți încerca să aveți o relație perfectă. Deși dacă faceți astea, ea perfectă va fi demult.

Era o dimineată cu miros de cafea. Leneveam în pat, când el s-a întors spre mine și m-a sărutat. Apoi mi-a zâmbit sincer, cum o face și acum. M-a privit insistent, de parcă ar fi vrut să spună: „Toată așteptarea a meritat”. Câțiva ani în urmă, diminețile erau cu miros de singurătate. Mă ridicam din pat în același mod mecanic și mă culcam înapoi la fel de rece și tristă. Apoi a apărut el și timpul le-a pus pe toate la locul lor. Știa că dacă eu sunt fericită, el nu poate fi nefericit. Știam și eu să mă fac iubită. Așa am ajuns aici. Sunt fericită că îl am, sunt fericită că am înțeles la timp că el e bărbatul vieții mele. Pentru că am cel mai special om de pe pământ. Pentru că iubesc. El e la bucătărie acum, își bea cafeaua și, cu siguranță, gândește la fel.

Cine a zis că vrea o viață liniștită, în care să găsească de la început omul lui pereche, să facă împreună o casă, doi copii frumoși și să trăiască fericiți până la adânci bătrâneți, probabil a zis bine. Numai că viața poate fi adevărată nebunie, că liniștea vine după ani și ani de zbucium, de căutare, de momente și oameni care îți vor fi cea mai bună experiență. Uneori vei crede că ai totul,

uneori vei pierde tot, te vei întreba de ce și vei căuta să dai un răspuns în același moment. Doar că răspunsul va veni mai târziu, când vei înțelege că nimic nu contează mai mult decât să ai alături un om lângă care să te simți împlinit. Să știi că ești de acolo, că nimic nu se mai poate schimba și că tot ce trebuie să faci e să trăiești fericirea, ca răsplată pentru trecut. Atunci vei înțelege că cele mai frumoase amintiri sunt cele care vor veni și că de azi înainte ai cu cine să împarți și pentru cine să îți faci griji cu adevărat. Atunci nu-ți vei mai întreba sufletul dacă anume ea, dacă aici sau dacă acum. Vei ști deja asta. Atunci va fi dimineață.

Va fi o dimineață când mă voi trezi și primul lucru pe care îl voi face va fi să mă întorc pe partea dreaptă. Voi zâmbi, pentru că o voi vedea. Acolo, lângă mine, frumoasă, cu cămașa mea îmbrăcată pe corpul ei, cu mirosul de căpșuni și cu părul rebel întins liniștit pe umăr. Voi ști că toată așteptarea a meritat. Ca și tot trecutul, toți oamenii și toate momentele pe care le-am avut: toate au meritat momentul de acum. Împlinirea de acum. Liniștea. Voi ști că nu au rost cuvintele. Nici amintirile păstrate în gând. Voi ști că dacă ea e bine, alături, atunci și eu sunt bine. Dacă ea e fericită, eu nu pot fi nefericit. Până atunci vom fi trecut amândoi prin viață. Vom fi cunoscut alți oameni, vom fi trăit alte povești, vom fi avut bucuriile și suferințele noastre. Și poate asta ne-a făcut să fim aici, acum. Ea dormind și eu iubind somnul ei.

Va fi o dimineață când voi lăsa totul la o parte, tot trecutul, toate femeile pe care le-am avut și toate amin-

tirile despre ele. O dimineață în care voi ști că cele mai frumoase dimineți vor fi cele în care eu o voi simți alături. Și voi ști fără nicio urmă de îndoială că ea gândește la fel. Va fi o dimineață în care, cu toate grijile, certurile, micile neînțelegeri de peste zi, eu voi fi liniștit. Pentru că voi avea lângă mine cel mai frumos om de pe pământ. Pentru că voi iubi.